

В. К. Чумаченко

Кулабухов Олексій Іванович

КУЛАБУХОВ Олексій Іванович (28. 04. 1878, за ін. даними – 15. 03. 1880, станиця Новопокровська Кубан. обл., нині Краснодар. краю, РФ – 07. 11. 1919, м. Катеринодар, нині Краснодар) – громадсько-політичний діяч. Закін. Кавказ. духовну семінарію (м. Ставрополь, Росія, 1901), навч. на мед. факультеті Юр'єв. університету (нині м. Тарту, Естонія), звідки 1902 виключений за участь у студент. русі й висланий на батьківщину під неглас. нагляд поліції. 1904 рукопоклад. у священники. Душпастирював у Микол. церкві в Новопокровській, викладав у місц. церк.-приход. школі. Після Лютн. революції 1917 відрікся від сану та приєднався до демократ. козац. руху. 1917–19 – чл. Кубан. крайової ради. Ініціював закриття низки газет, що симпатизували генералу А. Денікіну. Навесні 1918 потрапив у полон до більшовиків, звідки втік. Признач. міністром внутр. справ в уряді Л. Бича. 1919 працював у складі делегації від Кубані на Версал. конф. (Париж), що підписала проект Договору дружби із Союзом горців Кавказу. Після проденікін. перевороту заарешт. і повішений.

Рекомендована література

1. Филимонов А. П. Разгром Кубанской рады // Арх. русской революции. Т. 5. Берлин, 1922;
2. Його ж. Кубанцы // Белое Дело. Т. 2. Берлин, 1924;
3. Трагедия казачества. Ч. 3. Париж, 1936;
4. Коваль Р. Нариси з історії Кубані. К., 2004.

Покликання на статтю:

Кулабухов Олексій Іванович / В. К. Чумаченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51161>

